

Texter om hopp och fred

- Barn är lätta att manipulera och mer lojala, säger Katembo som var 13 när han gick med i Pareco, en slags paramilitär styrka som stöttar Kabila-regeringen. Två skäl hade han och hans sju kompisar, alla 12 till 15 år gamla: de ville skydda sina familjer och sin by mot den annalkande fiendestyrkan. Och de ville lära sig soldatyrket och att hantera vapen. Men livet som soldat blev inte som de tänkt.
- Det var när jag såg vilka hemskheter kommandanten gjorde som jag bestämde mig för att rymma, berättar Katembo. Efter en farofylld färd fick han hjälp av Caritas att gå i skolan, lära sig att läsa och skriva och bruka jorden, men framför allt att bli en vanlig 15-åring igen.

Från en artikel av Urban Hamid.
Publicerad 13 december 2008, Sydsvenskan

- I början av sommaren mötte jag i Kongo en 14-årig flicka, berättar Antti Pentikäinen, direktor för Kyrkans Utlandshjälp i Finland.
- Jag hade hört hennes berättelse tidigare. Flickan höll sig gömd, eftersom hon hade blivit eftersökt av de gerillasoldater som hållit henne som sexslav i sitt skogsläger i tre år. Flickan blev gravid i lägret. Hon hade också blivit knivskuren. Flickan lyckades fly, fast hon var i mycket dåligt skick. Hon födde ändå ett friskt barn och gav det namnet Baraka. Det betyder välsignelse. Jag har funderat på var en sådan tro får sin kraft.

Michelle Kaswama i Kongo-Kinshasa får stöd av Diakonias samarbetspartner UNAF.
Hon berättar:

- Mina föräldrar dog i aids när jag var 14 år. Jag lärde mig aldrig läsa och skriva. Men nu ska jag bli skraddare. Jag älskar att göra vackra hattar och fina klänningar. Jag har till och med fått ett diplom att sätta på väggen. Ofta tänker jag på dem som gav mig den här chansen. Att det finns människor i ett land långt borta som faktiskt bryr sig om hur jag har det! När jag får en egen ateljé ska jag också hjälpa unga flickor.

<http://www.diakonia.se/sa/node.asp?node=330>